

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea, prin intermediul actelor atacate, a principiilor proporționalității și echității privind impunerea de sancțiuni disciplinare față de reclamant.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, p. 90, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 73).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB și alții/Consiliul și Comisia

(Cauza T-386/13)

(2013/C 313/52)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamant: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (districtul Kėdainių, Lituania) și alte 134 de întreprinderi și persoane (reprezentant: I. Vėgėlės, avocat)

Părâte: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantii solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012 de autorizare a efectuării de plăți naționale directe complementare în Lituania pentru anul 2012 [notificată sub numărul K(2012) 4391];
- declararea inaplicabilității, în conformitate cu articolul 277 TFUE, a articolului 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, articol care reglementează plățile naționale directe complementare și plățile directe; potrivit acestui paragraf: „[a]jutorul direct total care poate fi acordat unui agricultor în noile state membre după aderare sub forma plății directe relevante, care include și toate plățile naționale directe complementare, nu trebuie să depășească nivelul ajutorului direct pe care agricultorul ar avea dreptul să îl primească în cadrul plății directe corespunzătoare aplicabile statelor membre, altele decât noile state membre, începând din 2012, ținând seama de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10”;
- declararea inaplicabilității, în conformitate cu articolul 277 TFUE, a precizării „luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)” de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care stabilește norme speciale privind modularea în noile state membre;

— obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți, pentru care se va face dovada în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa de motivare și pe caracterul nefondat al Deciziei de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei

Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012 este lipsită de motivare și de temei, în lipsa totală a unor date care să stabilească uniformitatea (egalizarea) nivelului plăților directe în noile și în vechile state membre.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nivelul plăților directe din Lituania nu corespunde nivelului convenit în Actul de aderare și nivelului plăților directe din vechile state membre

Nivelul efectiv al plăților directe din Lituania nu corespunde nivelului convenit în Actul de aderare din 23 septembrie 2003. Cu încălcarea Actului de aderare, la 22 martie 2004 au fost aduse modificări Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 prin Regulamentul (CE) nr. 583/2004, stabilindu-se plafoane naționale pentru ajutoarele agricole în favoarea noilor state membre (articolul 71c și anexa VIIIa la Regulamentul nr. 1782/2003).

În 2012, în Lituania, nivelul în procente al plăților directe nu a atins nivelul plăților directe din vechile state membre: în vechile state membre modularea se aplică numai sumelor mai mari de 5 000 de euro, ceea ce înseamnă că nu toate plățile directe în favoarea agricultorilor din vechile state membre sunt modulate (reduse) cu 10 %, ci numai cele mai mari de 5 000 de euro. Prin urmare, este nefondat și nelegal să se afirme că nivelul plăților directe în vechile state membre era în 2012 de 90 % (100 % — modularea de 10 %). Nivelul plăților directe în vechile state membre este mai mare de 90 %, dat fiind că o parte din sume, mai mici de 5 000 de euro, nu sunt modulate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe diferența dintre valoarea plăților directe în Lituania în comparație cu vechile state membre

Plățile directe făcute efectiv în favoarea agricultorilor lituanieni din bugetul Uniunii în anul 2012 sunt printre cele mai reduse, ridicându-se la mai puțin de jumătate față de cele primite în vechile state membre, în pofida modulării acestora cu 10 %.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea Actului de aderare prin articolul 10 alineatul (1) *in fine* și prin articolul 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și prin Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012, adoptată în temeiul acestuia din urmă

Actul de aderare nu cuprindea nicio dispoziție care să prevadă o modulare a plăților directe introduse și/sau reducerea plăților naționale directe complementare în Lituania.

Precizarea «luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)» de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care figurează în capitolul 2 din acesta, este contrară Actului de aderare, în măsura în care această dispoziție determină o accelerare a egalizării presupuse a nivelului plăților directe în vechile și în noile state membre.

Dispoziția articolului 132 alineatul (2) din Regulamentul nr. 73/2009, potrivit căreia «[a]jutorul direct total [...] începând din 2012, ținând seama de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10», care consacră o presupusă egalizare a nivelului plăților directe în vechile și în noile state membre în 2012, este contrară Actului de aderare, în măsura în care stabilește un an precis (2012) în cursul căruia se presupune că nivelul ajutoarelor primite se egalizează.

În articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul nr. 73/2009, termenul «cuanum» a fost înlocuit, cu încălcarea Actului de aderare, cu termenul „nivel”, care face trimitere nu la ajutoarele primite efectiv, ci la un procent presupus.

Este nelegal să se compare plățile directe din vechile și din noile state membre comparând ajutoarele primite în vechile state membre (100 % — modularea) cu cele primite în noile state membre potrivit procentajului, prevăzut în Actul de aderare, pentru introducerea ajutorului.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către actul atacat a obiectivelor politicii agricole comune enunțate de tratatul FUE

În conformitate cu actul de aderare, ajutoarele agricole în noile state membre se calculează pe baza unui randament de referință și a unei suprafețe de bază. În 2012, randamentul de referință și suprafața de bază au fost profund modificate în Lituania, prin urmare modularea aplicată și reducerea plăților naționale directe complementare sunt ele însele contrare obiectivelor politicii agricole comune, în special cel al creșterii productivității agriculturii.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2013 — Orange/Comisia

(Cauza T-402/13)

(2013/C 313/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Orange (Paris, Franța) (reprezentanți: J.-P. Gunther și A. Giraud, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziilor Comisiei din 25 și din 27 iunie 2013 adresate France Télécom și Orange, precum și tuturor societăților controlate direct sau indirect de acestea, prin care li se ordonă să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului⁽¹⁾. Aceste decizii au fost adoptate în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul SEE privind sectorul furnizării serviciilor de conectivitate la internet (cazul AT.40090).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor necesității și proporționalității, întrucât Comisia a ordonat o inspecție având ca obiect practici foarte similare celor menționate într-o decizie emisă cu doar nouă luni mai devreme de autoritatea de concurență franceză, și aceasta în condițiile în care autoritatea de concurență franceză nu ar fi calificat drept anticoncurențial niciun comportament al Orange. Reclamanta arată că, cu ocazia inspecției, Comisia nu a cercetat elemente suplimentare în raport cu cele de care dispunea deja, astfel cum ar fi fost obligată să procedeze potrivit jurisprudenței în materie.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe caracterul arbitrar al deciziilor atacate, întrucât Comisia nu dispune de indicii suficient de serioase și de circumstanțiate pentru a lua o măsură atât de intruzivă precum o inspecție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Gossio/Consiliul

(Cauza T-406/13)

(2013/C 313/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marcel Gossio (Casablanca, Maroc) (reprezentant: S. Zokou, avocat)